

der bygges en Køretunnel ved Overkørslen Nord for Nykøbing Station. Forholdene der ere overmaade vanskelige. Der er Øst for Banen ved Nykøbing opvokset en hel By paa 3,000 Mennesker. Hidtil har der ved Sydenden været en Niveauoverkørsel, som har været meget vanskelig, fordi der har været Rangement derpaa. Det bliver nu forbedret ved, at Jernbaneliniet bliver udvidet, og ved at Rangementen kan finde Sted Nord paa, men derved ødelægges man en Overgang, en Sti, som har været der. Der bor, som sagt, 3,000 Mennesker paa den anden Side Banen, deriblandt 500 Skolebørn, som skulle gaa over denne Sti. Det er umuligt at henvise dem til en Sti, som gaar over Rangeringspladsen i 80 Alens Længde. Det er absolut nødvendigt, at der i det mindste bygges en Gångtunnel, men da der foruden de mange Mennesker paa denne Side af Banen findes en Mængde vigtige Institutioner, saasom Sukkerfabrik, Andelsslagteri, Sygehus, Kirkegaard, vil ogsaa en Køretunnel være meget ønskelig og den vil aabenbart i Tidens Løb blive nødvendig. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse, om man ikke helst skulde bygge den med det samme.

Jeg tillader mig med det samme at udtale Haabet om, at det maa lykkes i Aar at skaffe de Mænd, som yde Digeskat paa Falster, Ret til at vælge deres egen Bestyrelse. De falsterske Diger staa for saa vidt godt, som de ikke ere ødelagte af Vandet saaledes som de lollandske, og Digeskatyderne begære ikke noget Tilskud af Statskassen, men forlange kun Ret til at administrere deres egne Sager og vælge deres egen Bestyrelse. Det er i Overensstemmelse med Selvstyreprincippet, og jeg haaber derfor, at baade den højtærede Trafikminister og det høje Ting ville yde deres Medvirkning til, at det kan ske.

Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Trafikminister, om han tænker paa at skaffe Jærnbaneanarbejderne noget mere Søndagsfrihed. Jeg ved, at han har tænkt paa at skaffe dem en Ferietid, og jeg skønner meget derpaa, men jeg henstiller til ham at tage under Overvejelse, om det er muligt at skaffe Jærnbaneanarbejderne noget mere Søndagsfrihed. Der er i Virkeligheden Jærnbaneanarbejdere, f. Eks. Portører, som kun have fri hver 10de eller 12te Søndag, og det synes jeg, at Staten ikke ret vel kan være bekendt. Det er ikke nok, at de kunne faa en anden Dag fri, thi Søndagen er foruden Kirkedag og

Helligdag tillige den Dag, da andre Mennesker have fri, og hvor det derfor har sin særlige Interesse at have Frihed.

Endelig skal jeg tillade mig at udtale over for den højtærede Udenrigsminister, at jeg er taknemmelig for den Udtalelse, han fremsatte, og som forklarer mig, hvorfor de 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern ikke ere optagne paa det nuværende Finanslovsforslag. Han udtalte nemlig, at det var for at faa denne Sag frem paa en bedre Maade end hidtil. Jeg takker ham for denne Udtalelse og haaber, at der deri ligger, at han vil lade denne Sag komme frem paa et bredere Grundlag, saa at han tager under Overvejelse ikke blot at støtte denne Institution men ogsaa støtte lignende og i det hele de Bestræbelser, som gaa ud paa at klarlægge Voldgiftstanken og at føre den frem baade teoretisk og praktisk, saa at enhver Bestræbelse baade i Indlandet og Udlandet, som sigter dertil, maa kunne gøre Regning paa Støtte. Hvor uenig end Folk kunne være om selve det militære Spørgsmaal, kunne vi dog vel alle enes om, at vort lille Land bør gøre alt, hvad der staar i vor Magt for at fremme Voldgiftstanken, som nu er gaaet saa stærkt frem, og som heldigvis ikke blot er tiltraadt af de smaa Nationer, men ogsaa af de store Landes Repræsentanter med stor Iver, saa at der i Virkeligheden er Grund for os til at glæde os over den Stilling, Voldgiftstanken for Øjeblikket har og til at gribe enhver Lejlighed, hvor vi herhjemme og i Udlandet kunne støtte denne Sags Fremgang.

Jeg skal slutte med at sige, at saa længe dette Ministerium staaar paa Selvstyrets Grund, og paa dette Grundlag arbejder for at løse de forskellige Spørgsmaal, enten det saa er store Spørgsmaal, som Forsvarssagen eller mindre Spørgsmaal, saa længe finder jeg, at der er Grund til baade at ønske og spaa det et langt Liv.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det ærede Medlem, som nylig talte, mente, at min sædvanlige Logik havde lidt en Brist, naar jeg sammenstillede Besættelsen af Ollerup Kirkeby Præsteembede med Simoni, fordi Pengene, de 6,000 Kr., siden omtalte Præst betalte, gik til Stiftsmidlerne, og noget saadant var der ikke Tale om i de gamle Bestemmelser om Simoni. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en direkte